

«Καινοτόμος» δράση «φιλιαναγνωσίας» επί χρήμασι

Εξευτελισμός της κυβερνητικής πομπόλυγας περί «συμπερίληψης»

Στις 12 του Φλεβάρη 2025 πραγματοποιήθηκε στο 1ο Δημοτικό Σχολείο Λουτρακίου «επιμορφωτική δράση φιλιαναγνωσίας» **επί χρήμασι**, για τους μαθητές της Β και Γ τάξης του σχολείου, με **εισηγήτρια την Σύμβουλο Εκπαίδευσης** 1ης Εκπαιδευτικής Περιφέρειας Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Κορινθίας.

Είχε προηγηθεί μείλ της εν λόγω Συμβούλου στους εκπαιδευτικούς του σχολείου, όπου **εντέχνως αποκρυβόταν το γεγονός ότι οι μαθητές όφειλαν να καταβάλουν ο καθένας το όχι τόσο ευκαταφρόνητο ποσό των 6 ευρώ**, ενώ αναγραφόταν διάφορα βαρύγδουπα επικοινωνιακής μπουρδολογίας, που επαναλαμβάνουν σαν χαλασμένα γραμμόφωνα όλα τα «σελέχη εκπαίδευσης», περί ευαισθητοποίησης των μαθητών σε θέματα κοινωνικής δικαιοσύνης, συλλογικής δράσης, φιλίας, αλληλεγγύης, σεβασμού, κριτικής σκέψης, επικοινωνίας, και συνεργασίας!

Παράλληλα, εκπαιδευτικοί, υποταγμένοι στις εντολές άνωθεν χωρίς αντιρρήσεις, άρχισαν να συγκεντρώνουν από κάθε μαθητή το ποσό των 6 ευρώ (σύνολο πάνω από 300 ευρώ). Ρητορικό ερώτημα: αλήθεια από ποιον πήραν εντολή;

Σύμφωνα με το μείλ, τη «δράση» θα πραγματοποιούσε μία ιδιώτης «συγγραφέας-εικονογράφος παιδικών βιβλίων» η κ. Λιάνα Δενεζάκη, η οποία, όπως διαπιστώσαμε από το **σάιτ της**, εκτός από τη συγγραφή βιβλίων, επιδίδεται στη μπίτζνα των «βιωματικών εργαστηρίων» και «επιμορφωτικών σεμιναρίων». Επισημαίνουμε την αντίφαση ανάμεσα στις βαρύγδουπες εκφράσεις και την πρακτική που εφαρμόστηκε, να πραγματοποιηθεί η «δράση» με αντίτιμο, **επειδή αυτή (η δράση) δεν αφορούσε όλους τους μαθητές των εν λόγω τάξεων, αλλά μόνον όσους είχαν πληρώσει τα 6 ευρώ!** Τα παιδιά, που δεν είχαν αυτήν την «τύχη» **μοιράστηκαν ως παρίες σε άλλες τάξεις, αφού η «δράση» πραγματοποιήθηκε σε ώρα λειτουργίας του σχολείου!**

Επισημαίνουμε επίσης ότι όλα αυτά δρομολογήθηκαν εν αγνοία του Συλλόγου Διδασκόντων, αφού δεν υπήρξε καμιά προηγούμενη συνεδρίαση, **ούτε ενημέρωση από τη Διεύθυνση του σχολείου.**

Όταν έγινε αντιληπτό το γεγονός από εκπαιδευτικό του σχολείου, ότι δηλαδή στο ισόγειο πραγματοποιείτο η «επιμορφωτική δράση φιλιαναγνωσίας», με συμμετοχή μόνο των «τυχερών» μαθητών, και ότι οι υπόλοιποι είχαν μοιραστεί στις άλλες τάξεις, και αφού δεν δόθηκαν πειστικές απαντήσεις από τους εκπαιδευτικούς που σχετίστηκαν με τη «δράση» στα εύλογα ερωτήματα, ζητήθηκαν από τη Σύμβουλο, η οποία και επόπτευε τα τεκταινόμενα, καθώς εκείνη ήταν η υπεύθυνη για τη «δράση», ενημέρωση και προπαντός οι απαραίτητες εξηγήσεις.

Η Σύμβουλος, θέλοντας να βγάλει από πάνω της την ευθύνη, επειδή «πιάστηκε με τη γίδα στην πλάτη», απάντησε ότι τη «δράση» είχε κανονίσει ο Σύλλογος Γονέων, ότι αυτός τα έχει φροντίσει όλα, κάτι που δεν είναι αληθές, όπως μαθαίνουμε. **Αλλά, ακόμη και αν δεχτούμε ότι αυτή ήταν μια «ατυχής» (το λέμε κομψά) πρωτοβουλία του Συλλόγου Γονέων, αναρωτιόμαστε πού ήταν η Διεύθυνση του σχολείου και ο Σύλλογος Διδασκόντων, που βάζουν, υποτίθεται, ως προτεραιότητα παιδαγωγικά και αρχαικά ζητήματα όπως ο μη διαχωρισμός των μαθητών με βάση την «τσέπη» των οικογενειών τους, η απαγόρευση δημιουργίας αισθημάτων κατωτερότητας, η απαγόρευση αλλοίωσης του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα του σχολείου, κ.λπ;**

Η Σύμβουλος, επίσης, έπεφτε σε αντιφάσεις σχετικά με τη δυνατότητα ιδιώτη να βρίσκεται, εν αγνοία του Συλλόγου Διδασκόντων, στο χώρο του σχολείου και να βιοπορίζεται μέσα από αυτόν, ενώ εκ της θέσης της, ως μέλους της διοικητικής πυραμίδας της **δημόσιας** εκπαίδευσης, όφειλε να είναι κάθετη και απόλυτη στην προστασία του **δωρεάν χαρακτήρα του σχολείου για όλα τα παιδιά χωρίς εξαιρέσεις.**

Στην πίεση δε των ερωτημάτων για το διαχωρισμό των μαθητών ανάμεσα σε αυτούς που πλήρωσαν και σε αυτούς που δεν πλήρωσαν, το «γύρισε στο καλαματιανό» και κατόπιν εορτής δήλωσε ότι θα προθυμοποιείτο η ιδιώτης συγγραφέας να συμπεριλάβει στη «δράση» και τα παιδιά που δεν είχαν καταβάλει το αντίτιμο! Δεν πρόκειται για καμιά χάρη ούτε για χειρονομία «φιλανθρωπίας», καθώς η υποχώρηση έγινε μετά τα αποκαλυπτήρια και την πίεση που ασκήθηκε από τον διαμαρτυρούμενο εκπαιδευτικό, **που τίμησε το ρόλο του ως δάσκαλου του δημόσιου σχολείου** -και βεβαίως δεν εφαρμόστηκε ποτέ, αφού οι μαθητές που δεν πλήρωσαν χωρίστηκαν σε άλλες τάξεις-, ενώ η μη υποχρεωτικότητα καταβολής χρημάτων δεν αναγραφόταν στη φόρμα δήλωσης-συμμετοχής των μαθητών. Αντιθέτως τα χρήματα μαζεύτηκαν με παράπλευρες διαδικασίες από καλοθελητές «συναδέλφους». Τέλος, η Σύμβουλος, αισθανόμενη το αδιέξοδο στο οποίο περιήλθε, προσπάθησε να αποφύγει τις απαντήσεις στα αμείλικτα ερωτήματα και κατέφυγε σε προστατευμένο περιβάλλον, στο γραφείο του Διευθυντή.

Πούν' το πούν' το το τιμολόγιο/απόδειξη πληρωμής της «δράσης φιλιαναγνωσίας»;

«Μυστήριο» παραμένει η ύπαρξη του τιμολόγιου/απόδειξη πληρωμής της «επιμορφωτικής δράσης φιλιαναγνωσίας» στην ιδιώτη συγγραφέα που έκανε ένα καλό «μεροκάματο» αέρα κοπανιστού, άνω των 300 ευρώ, μέσα σε λίγη ώρα.

Το λέμε αυτό, γιατί έχουμε υπόψη μας καταξιωμένους συγγραφείς που διάβηκαν στο παρελθόν την πόρτα των δημόσιων σχολείων αφιλοκερδώς, με πρόσκληση εκπαιδευτικών με ανθρωπιστικούς ορίζοντες, για να μιήσουν τους μαθητές στην αγάπη για το διάβασμα, το ποιοτικό λογοτεχνικό και παιδικό βιβλίο, στη διεύρυνση και καλλιέργεια της φαντασίας, της κριτικής σκέψης, της σωστής προσέγγισης χαρακτήρων, πρακτικών, κ.λπ.

Σαν το παιδικό παιχνίδι «πούν' το πούν' το το δαχτυλίδι» κατάντησε η ύπαρξη του τιμολόγιου, με τον Διευθυντή του σχολείου να ισχυρίζεται ότι το έχει πάρει αλλά αδυνατεί προς το παρόν να το δείξει στους διαμαρτυρούμενους εκπαιδευτικούς!

Την ίδια στιγμή, ο Διευθυντής, με διάφορες αδικαιολόγητες «δικαιολογίες», δεν δέχεται ουσιαστικά την πραγματοποίηση συνεδρίασης του Συλλόγου Διδασκόντων, ώστε να ενημερωθούν και να πάρουν θέση οι εκπαιδευτικοί. Σημειώνουμε ότι **μία και μοναδική συνεδρίαση που πραγματοποιήθηκε έγινε μόνο μετά από πρωτοβουλία του ευαισθητοποιημένου εκπαιδευτικού που ανέδειξε το ζήτημα, ο οποίος αναγκάστηκε να μαζέψει υπογραφές από τους υπόλοιπους εκπαιδευτικούς.**

Διαπιστώσεις και ερωτήματα

Πρώτα πρώτα να υπογραμμίσουμε ότι **είναι ανεπίτρεπτο στο πλαίσιο του δημόσιου δωρεάν σχολείου να πραγματοποιούνται δράσεις κερδοσκοπικού χαρακτήρα, με επιβάρυνση των οικογενειών των μαθητών**, από τις οποίες ωφελούνται επιτήδειοι ιδιώτες, και μάλιστα σε ώρα λειτουργίας του σχολείου. Δεν επιτρέπεται με κανένα τρόπο ιδιώτες-επιχειρηματίες με τις πλάτες «προθύμων» να αλλοιώνουν κάθε έννοια δημόσιας λειτουργίας του δημόσιου σχολείου.

Γνωρίζουμε ότι έχει δημιουργηθεί με έμμεση ή και άμεση πίεση προς τους εκπαιδευτικούς από τα «στελέχη» εκπαίδευσης και με ευθύνη -στο μέτρο που τους αναλογεί- φοβισμένων, μη σκεπτόμενων ή και ενσωματωμένων στο σύστημα εκπαιδευτικών, μια βιομηχανία «επιμορφωτικών δράσεων» με αντίτιμο, που καταβάλλουν οι μαθητές.

Και επειδή το ψάρι βρωμάει από το κεφάλι, το πράσινο φως σε αυτό το αίσχος έχει δώσει το ΥΠΑΙΘΑ. Από κει εκπορεύεται η οδηγία-υποχρέωση «καινοτόμων» δράσεων, οι οποίες αποτελούν μάλιστα κριτήριο αξιολόγησης της σχολικής μονάδας και των εκπαιδευτικών και τις οποίες δεν χρηματοδοτεί το υπουργείο Παιδείας παρότι τις επιβάλλει! Αλλωστε, η περίφημη «αυτονομία» της σχολικής μονάδας αποτελεί μία από τις βασικές προτεραιότητες του ΥΠΑΙΘΑ.

Η επιβολή αυτή οδήγησε τα «στελέχη» εκπαίδευσης (διευθυντές σχολείων, σύμβουλοι εκπαίδευσης, προϊστάμενοι διεύθυνσης κ.λπ.), που επιθυμούν διακαώς να είναι σφουγγοκωλάριοι του υπουργείου για να εξασφαλίζουν τη θέση τους ή και να αναρριχώνται σε υψηλότερες διοικητικές θέσεις, να πιέζουν τους υφισταμένους τους να αναλαμβάνουν τέτοιες «δράσεις», τις οποίες πραγματοποιεί με το αζημίωτο μια ολόκληρη κουστωδία ιδιωτών-επιχειρηματιών (από θεατρικό παιχνίδι, αγωγή υγείας, περιβάλλον, μέχρι δράσεις «ενεργού πολίτη», «εργαστήρια δεξιοτήτων», φιλιαναγνωσία και τα ρέστα). Από την άλλη, οι δήμοι, που έχουν την ευθύνη κάλυψης των λειτουργικών αναγκών των σχολείων, αρνούνται να χρηματοδοτήσουν τις «καινοτόμες δράσεις», προφανώς, επειδή αυτή η οδηγία-υποχρέωση του ΥΠΑΙΘΑ δεν εντάσσεται στο πλαίσιο των λειτουργικών αναγκών του σχολείου, παρόλο που επιβάλλεται από το υπουργείο διά ροπάλου. Ετσι, οι αίροντες τις αμαρτίες του δημόσιου σχολείου απλοί εκπαιδευτικοί, είτε επειδή φοβούνται, είτε επειδή πιέζονται, είτε επειδή είναι ενσωματωμένοι στο σύστημα, γίνονται ιμάντες υλοποίησης αυτών των «δράσεων» με αντίτιμο.

Επειτα υπογραμμίζουμε την αβάσταχτη υποκρισία υπουργείου και μελών της διοικητικής πυραμίδας της εκπαίδευσης, την οποία ντύνουν με βαρύγδουπες εκφράσεις περι

«συμπερίληψης» (η λέξη έχει γίνει πολύ της μόδας τελευταία), «κοινωνικής ενσυναίσθησης», «αλληλοσεβασμού» και τα ρέστα.

Η μάσκα ξεσκίστηκε στο 1ο Δημοτικό Σχολείο Λουτρακίου μέσα από τις διακρίσεις και το διαχωρισμό των μαθητών σε έχοντες (το βευρο) και μη έχοντες. Και ασφαλώς αυτό το παράδειγμα δεν είναι το μοναδικό. Γιατί είμαστε σίγουροι ότι ο διαχωρισμός των μαθητών, με ό,τι αυτός συνεπάγεται (δημιουργία αισθημάτων απόρριψης, κατωτερότητας, ταπείνωσης, κ.ά.), δεν αποτέλεσε πρακτική μόνο στο εν λόγω σχολείο, καθώς δρομολογήθηκε από την Σύμβουλο και γιατί μαθαίνουμε ότι τα βευρα δίνουν και παίρνουν στα δημόσια σχολεία, σε μια εποχή μάλιστα που τα εργαζόμενα νοικοκυριά στενάζουν από την οικονομική ανέχεια.